

Vítězové I. kategorie: Mária Hočová a Andrej Krištof ze Slovenska

JESENÍK PO PATNÁCTÉ

Jeseník, Lázně Věra Lejsková

Zas ho vidím, majestátní Praděd, hrotem své věže se dotýká oblaků a jeho temeno je ověněno límečkem tajícího sněhu - dívám se na něj z kongresového sálu v lázních Jeseníku a kolem mě zní hudba - je XV. Mezinárodní Schubertova soutěž pro klavírní dua.

Letos je ve znamení několika výročí: především je jubilejní - při té příležitosti vydala Městská kulturní zařízení v Jeseníku i mou publikaci s názvem „Franz Schubert v Jeseníku“, připomínající založení soutěže i průběh všech dosavadních ročníků -, 210 let uplynulo od narození Franze Schuberta, kterého má soutěž ve svém štítu, a zakladateli soutěže Vlastimilu Lejskovi bude letos 80 let, což se projevilo i v podmínkách soutěže: kromě povinných skladeb Franze Schuberta a tradičního výběru skladeb z díla Antonína Dvořáka byla tentokrát povinná i skladba Vlastimila Lejska; v první kategorii to byly dvě věty ze Sonatiny pro klavír čtyřručně, ve druhé kategorii dvě věty ze Sonáty pro dva klavíry. Za nejlepší provedení skladeb jmenovaných tří autorů (Schubert, Dvořák, Lejsk) byly udělovány i zvláštní ceny.

V první kategorii převažovali účastníci z České republiky, z konzervatoří Brno, Pardubice a Kroměříž, ze Slovenska se zúčastnila konzervatoř Žilina, bohužel nepřijelo přihlášené duo z Ukrajiny studující v Moskvě, kterému se nepodařilo včas si vyřídit vízum.

Ve druhé kategorii zase onemocnělo jediné duo z ČR, takže další přihlášení byli ze Slovenska, Litvy, Ruska, Itálie a Japonska. Výkony kandidátů hodnotila mezinárodní porota ve složení prof. Eugen Jakab (předseda) - Rakousko, prof. Sándor Falval - Maďarsko, MgA. Martin Hršel a Doc. Vlastimil Lejsk - ČR, MgA. Peter Pažický - Slovensko, Maxim Puryžinskij - Rusko, Katarzyna Ewa Sokolowska - Polsko. Celému soutěžnímu klání ovšem předcházel zahajovací koncert v jesenické Kapli, na němž už tradičně vystoupili laureáti minulé soutěže a to klavírní duo Maxim Puryžinskij - Irina Silivanova z Moskvy, a dlužno říct, že to byl koncert naprosto mimořádný. Skvělému a klidně mohu napsat bezkonkurenčnímu výkonu těchto umělců naslouchala zcela zaplněná Kaple, a přestože koncert byl i časově náročný - Schubert, Brahms, Borodin (ve vlastní úpravě Maxima), Rachmaninov a Ravel - nikdo z publika nehodlal bez dalších přidávků odejít. Ještě jedna věc zde byla výjimečná: firma PETROF, která je sponzorem jesenické soutěže od jejího založení, zapůjčila tradičně nejen dvě koncertní křídla do kongresového sálu na soutěž, ale pro interprety zahajovací-

ho večera přivezla i unikátní klavír s magneticky akcelero- vanou mechanikou - nový patent této firmy - koncertu pak byl přítomen i pan ing. Jan Petrof se svou rodinou.

V soutěži samotné se objevily některé zajímavé prvky. Jednak pro poměrnou vyrovnanost výkonů postoupili jak v I. tak i ve II. kategorii z prvního kola do druhého všichni - v I. kategorii dokonce neodešel ani pak nikdo „s prázdnou“: kromě čtyř hlavních cen byla všem ostatním udělena čestná uznání a jedna zvláštní cena.

Ve II. kategorii, v níž převládala ruská dua, vyvolali jistý rozruch Italové, dvojčata Vincenzo a Francesco De Stefano, jejichž výkony ve všech třech kolech vyprovokovaly porotu k rozporuplným názorům: pro svou mimořádnou techniku volili interpreti mnohdy přehnaná tempa (např. v *Tarantele S. Rachmaninova* - i když ani jedna nota nechyběla! - nebo v *koncertu pro dva klavíry a orchestr W. A. Mozarta*), jejich bouřlivý italský temperament se projevoval i velkými dynamickými kontrasty; skvělou paměť prokázali hned v prvním kole provedením náročné povinné skladby *Franze Schuberta*, kterou hráli bezpečně z paměti a se širokým dynamickým rozpětím (pro některé porotce snad až příliš). Přestože bylo jasné, že jsou to pianisté skutečně mimořádní, nezískali nakonec žádnou cenu, což je trochu ostuda: na přátelském posoutěžním posezení v domku Vincence Priessnitze se všemi účastníky, porotou a zájemci jsme se dověděli, že oba jednadvacetiletí bratři spolu hrají už 12 let, jsou laureáty soutěže v Tokiu i dalších soutěží, jejich repertoár třeba koncertů s orchestrem je neobyčejně rozsáhlý atd. - upřímně věřím, že jejich pro mě nepochopitelné neocenění v Jeseníku nebude mít žádný vliv na jejich další úspěšnou kariéru.

Ve třetím kole II. kategorie spolupracoval s kandidáty **Moravský komorní orchestr** doplněný studenty brněnské Konzervatoře a řízený prof. **Alešem Podařilem**. Příjemným repertoárovým osvěžením bylo, že tentokrát zazněl na soutěži a na koncertu laureátů i *Koncert pro dva klavíry a orchestr J. L. Dusíka*. V *Mozartově koncertu Es dur pro dva klavíry a orchestr* hrála vítězná dvojice svou vlastní kadenci - bylo to trochu zbytečné, protože Mozart kadenci napsal, a troufám si říct, že lepší. Závěrečný koncert natáčel olomoucký rozhlas, a trošku pozornosti nám věnovala i ostravská televize. ■

A nyní udělené ceny:

I. kategorie

1. cena: **Mária HOČOVÁ – Andrej KRIŠTOF**
Konzervatoř Žilina (Slovensko)
2. cena: **Kateřina OCHMANOVÁ – Martin SMUTNÝ**
Konzervatoř Pardubice (ČR)
Kristina STEPASJKOVÁ – Adam FARANA
Konzervatoř Pardubice (ČR)
3. cena: **Alena HUČKOVÁ – Vladimír ŠRANKO**
Konzervatoř Bratislava (Slovensko)

Cena za nejlepší provedení skladby Antonína Dvořáka:
Kateřina OCHMANOVÁ – Martin SMUTNÝ

Cena za nejlepší provedení skladby V. Lejska:
Martin POKORNÝ – Anton ASLAMAS
Konzervatoř Brno (ČR)

II. kategorie

1. cena: neudělena
2. cena: **Yulia YURCHENKO – Polina GRIGORYEVA**
St. Petersburg (Rusko)
(současně Cena za nejlepší provedení skladby Franze Schuberta)
3. cena: **Elena PEPKO – Anastasia RYBINA**
Moskva (Rusko)